

od 14.V. do 20.V.
1943 r.

Polska - sprawy zasadnicze.

Korespondent "News Chronicle" /18.V./ w Waszyngtonie donosi, że w rozmowach Churchill z Rooseveltem jedno z pierwszych miejsc zajmują sprawy: 1/gwarancji alianckich dla Turcji w wypadku, jeśli Bałkany staną się nowym terenem wojny, oraz 2/bezpośredniej taktyki politycznej i strategii, które winny być zastosowane do Włoch, by zakończyć z nimi wojnę. Czasopisma amerykańskie czynią aluzje do ewentualnego przystąpienia do wojny Turcji po stronie Aliantów. Ale pewne koła, których przewidywania w stosunku do Turcji okazały się trafnymi, uważają, że Turcja udzieli Aliantom "biernej pomocy" przepuszczając przez Dardanele zarówno sprzęt dla Rosji, jak i armie alianckie do basenu Morza Czarnego. Turcja wymaga pewnych gwarancji wzajemnej pomocy. "Panuje pogląd" pisze News Chronicle - że przy tych gwarancjach musi być wyjaśniona sprawa przyszłej polityki rosyjskiej. W Stanach uważa się, że zerwanie stosunków polsko-rosyjskich za niepokojące. W Ankarze chętnie powitają specjalnie udzielone zapewnienie, że Rosja będzie respektowała interesy Turcji, zarówno w czasie wojny jak i po wojnie. Wielu w Ameryce uważa, że możliwości połączonych obietnic - jeśli dotychczas nie zostały one dane - byłoby mile widziane". Tyle News Chronicle. Należy dodać, że prasa angielska dotychczas nie zwracała zupełnie uwagi na istotnie poważne zaniepokojenie tureckiej opinii publicznej i prasy konfliktem polsko-rosyjskim i polityką ekspansji uprawianą przez Kremlin.

Zdaniem "Daily Sketch" /18.V./ nadzieja, że spór polskorosyjski ulegnie rychłej likwidacji zawisła, skoro p. Romer jest w drodze z Persji do Londynu. Odkładał on jaknajdłuższy wyjazd z Rosji i z Persji w nadziei, że powróci na swe stanowisko Ambasadora w Moskwie.

"Daily Worker" /17.V./ nieco złagodził swe ataki na Rząd Polski i Polaków. Jednak nigdy nie omieszcza on od czasu do czasu wrócić do sprawy polsko-rosyjskiej. W Nr. z dnia 17.V. umieszcza karykaturę. Samolot z Goebelsiem, który zrzuca spadochroniarzy. Napis: "Maszyna propagandowa Goebelsa". Spadochrony nie otwierają się. Leży Hess, polski oficer z napisem "Kawał Polski o okrucieństwach", z samolotu wyrzuca Goebels. Franco z napisem, "Balon próbny pokoju Franca".

"Daily Mirror" /14.V./ streszcza audycję radiową w języku angielskim, nadaną z Moskwy, w której Rząd sowiecki miał oświadczyć, że pragnie przyłączyć do ZSRR wszystkie ziemie Małopolski Wschodniej, zamieszkałe przez Ukraińców. Ukraina nie może połączyć się z Niemcami, ponieważ Niemcy gardzą Ukraińcami i traktują ich jak niewolników. Związek z Polską oznacza dla Ukraińców to samo. "Wojna obecna wykazała, że Polska nie jest krajem potężnym, i nie przyznaje równych praw Ukraińcom. Polska, aby mogła sama przetrwać, potrzebuje pomocy innych krajów". Tylko Sowety mogą dać Ukraińcom bezpieczeństwo, równość i pomoc. Tylko "Daily Mirror" znane ze swych prosowieckich wystąpień, zamieszcza tę informację".

Wiadomości o bombardowaniu Warszawy i innych miast polskich przez lotnictwo czerwone, były zazwyczaj ukrywane przez prasę brytyjską, mimo, iż od dłuższego czasu opinia brytyjska pogodziła się z koniecznością bombardowania obiektów wojskowych w krajach alianckich /Francja, Belgia, Holandia, Norwegia etc./. Cała prasa w dniu 14.V. donosi o bombardowaniu Warszawy.

"Daily Herald" pt. "Wielkie bombowce sowieckie bombardują Warszawę" pisze o małym lotnictwie sowieckiego na węzeł kolejowy warszawski. Bombardowane pociągi wojskowe, składy amunicji i zaopatrzenia, tory kolejowe i instalacje. Wszystkie samoloty powróciły.

"Daily Worker" 14.V. zamieszcza z artykułu "Krasnaja Zwiezda" o formowaniu się w Rosji pod dowództwem płk. Zygmunta Berlinga dywizji polskiej im. Tadeusza Kościuszki. Dywizja ta nie będzie wchodziła w skład armii czerwonej, lecz będzie jedynie zależna operacyjnie od sztabu rosyjskiego. Wszyscy oficerowie mają być

Polakami, komenda ma być wydawana po polsku i grany Polski Hymn Narodowy. Oficerowie i żołnierze mają składać przysięgę na wierność "ludowi polskiemu" i nosić mundury polskie z r. 1939. "Worker" wspomina o polskich odznaczeniach wojskowych płk. Berlinga. Mobilizacja dywizji postępuje szybko naprzód i ona wkrótce wyruszy na front, jak oświadcza Berlin.

W tym samym numerze "Workera" znajdujemy streszczenie artykułu z "Prawydy" prof. Bogochołca, prezesa Ukraińskiej Akademii Nauk. Profesor ten w odpowiedzi pewnym proniemieckim grupom w Kanadzie, które żądają niezależnego państwa Ukraińskiego w Europie pisze, że "małe i średnie państwa, jak tego dowiodła wojna ostatnia i obecna, nie mogą same się obronić przed napadami mocarstw imperialistycznych. Małe państwa winny wejść w związek z potężnymi sąsiadami" - mówiącymi "pokój", jako równi członkowie Związku. Unia z Niemcami oznaczałaby dla Ukraińców germanizację, a związek z Polską nie byłby czymś lepszym, z uwagi na to, że "koła rządzące polskie jeszcze nawet teraz nie kryją się ze swymi imperialistycznymi profaszystowskimi planami". Dlatego też Ukraina przyłączyła się do ZSRR na prawach równości. "Daily Worker" przytacza krótkie wyjątki z przemówienia Benesa do Kongresu Stanów. Powiedział on m.in. "Izolacja Rosji nie powinna być i nie będzie powtórzona. Jeśli zostałaby ona powtórzona, nie potrafilibyśmy odbudować i zapewnić pokoju między narodami. Współpraca winna obejmować wszystkie narody".

Prasa brytyjska nie komentuje oświadczenia min. Ripki na temat zawieszenia rozmów polsko-czeskich. W przemówieniu do Izby Państwowej Republiki w Londynie /"Daily Herald" 19.V./ i inne pisma, oświadczył on m.in. co następuje: Rząd Czeski "zawiesił czasowo" rokowania z Polską. Czesi podkreślali na początku rokowań, że "konferencja lub przymierze pomiędzy tymi dwoma państwami dałaby się zrealizować jedynie wtedy, jeśli oba te państwa miały równie przyjazne stosunki z Sowietami. Lecz tarcia pomiędzy Sowietami i Polską nie były jedną przyczyną zawieszenia rokowań czesko-polskich". "Węgry były głównym nieprzyjacielem Czech po Niemcach, i Czechosłowacja znajduje się w stanie wojny z nimi, podczas gdy Polska nie wypowiedziała im wojny. Innym punktem spornym jest aneksja przez Polskę okręgu Cieszyńska w okresie Monachium. Polski Rząd w Londynie - powiedział p. Ripka - nie tylko nie unieważnił tej aneksji, lecz przedsięwziął kroki w kierunku dalszego posiadania Cieszyńskiego." P. Ripka w końcu odwołał się do "śmiałości męża stanu", które cechuje gen. Sikorskiego i wyraził nadzieję, że trudności pomiędzy Czechami a Polską zostaną usunięte.

"Daily Skptch" /15.V/ podkreśla, że Berlin po doprowadzeniu do "nieporozumienia polsko-rosyjskiego" zaczyna zabierać się psucia stosunków czesko-rosyjskich. Kampania została otwarta opublikowaniem pewnego raportu, wg. którego Benes "zgodził się na przeniesienie Rządu Czeskiego do Rosji". Należy spodziewać się - dodaje pismo - że w ślad za tym pójdą raporty o "okrucieństwach" rosyjskich w stosunku do Czechów, walczących razem z armią czerwoną. Bardzo małej jednostce czeskiej, która walczy na froncie wschodnim w składzie armii czerwonej i która podobno nie przekracza ram batalionu - prasa brytyjska poświęca dotychczas sporo miejsca. "Skotch" uważa, że ta propaganda antyrosyjska nie odniesie skutku, gdyż Czesi "są w najlepszych stosunkach z Rosją".

Wiadomo, jak donosiliśmy, jedno z pism zwróciło uwagę, że nie należy zbyt nie polegać na słowach Benesa o szybkim zakończeniu wojny, bo to było przemówienie skierowane do Czechów... Dodajmy od siebie, że Benes co 3 - 4 miesiące "promuje" nagłe zakłamanie się Niemiec i zwycięstwo. Obecnie, jak donosi "Daily Mail" /20.V./ oświadczył on znów w Now Yorku, że wojna może skończyć się nagło i należy przygotowywać się do pokoju. Powiedział on "W następnym roku, jak sądzę, Sprzymierzeni odniosą zwycięstwo w Europie. Musimy być przygotowani". To samo pismo donosi o rozmowach Benesa z Rooseveltem i Churchill'em. W ostatniej rozmowie poruszone były "liczne zagadnienia polityki europejskiej i przyszłej międzynarodowej organizacji pokoju i bezpieczeństwa".

Tylko "Daily Worker" z prasy z dnia 20.V. donosi, że zawieszenie rozmów polsko-czeskich - jak oświadczył Benes - jest tymczasowym nie zaś "formalnym zerwaniem" stosunków. Zawieszenie będzie trwało do czasu uregulowania stosunków polsko-rosyjskich.

Pismo południowe "Evening Standard" /15.V./ w obszerniej korespondencji z Waszyngtonu rozważa poglądy niektórych kół amerykańskich na marginesie rozmów

Churchill-Roosevelt na zaczynającą się nową fazę wojny. Amerykanie kładą nacisk na wzmocnienie operacji przeciwko Japonii i wr. ich zdania Rosja winna wziąć udział w tych operacjach, zwłaszcza, że Sojusznikom będą potrzebne bazy, leżące w pobliżu Japonii. "Niewątpliwie Prezydent /Roosevelt/ - pisze korespondent - będzie chciał ze strony Rosji zapewnienia dotyczącego wojny na Pacyfiku, podczas gdy Rosja otrzyma zapewnienie zwycięstwa w Europie, w postaci stworzenia drugiego frontu Sprzymierzonych. W Europie rzady brytyjski i amerykański usiłują naprawić stosunki polsko-rosyjskie. Przy tym rowsta je również sprawa tego rodzaju, że Rosja woli, by inwazja aliancka raczej nastąpiła w Zachodzie Europy niż w Południowo-Wschodniej, gdzie Rosja miała przez długi czas wpływy i specjalne zainteresowanie. Przedstawiciele państw Europy Środkowo-Wschodniej w Stanach wydają się specjalnie interesować tym aspektem politycznym strategii wojennej". Dlatego też Roosevelt kilkakrotnie wyrażał chęć spotkania się ze Stalinem. Rozmowy Churchill-Roosevelt dotyczą zagadnień militarnych, jednak i polityczne sprawy zazębiają się o nie. Oczywiście - pisze korespondent - trudno oczekiwać, by już teraz rozstrzygnięto spór o granice pomiędzy Rosją a Polską o-ras Rosją a Finlandią, chociaż spory te niewątpliwie narażają na szwank solidarność Sprzymierzonych przez osłabienie ich wzajemnego zaufania". Zdaniem korespondenta bezpośrednim celem Sprzymierzonych nie będzie "koordynacja polityki wojennej w Europie i w Azji, mimo braku jednności w dziedzinie polityki sensu stricto/political policy/".

Katolicki Tygodnik "Universe"/14.V./ pt. "Ostry incydent" pisze o oświadczeniu Wyszyńskiego i odpowiada polskiej: "Ci, którzy są skłonni mówić, że - chociaż Polacy mają rację, jednak nie są oni bardzo rozsądni - mogliby bardziej zwrócić uwagę na umiarkowanie cechującą odpowiedź polską na wybuch moskiewski w ostatnim tygodniu /outburst - wybuch - może znaczyć również "furia" "wściekłość"/. Polski Minister Spraw Zagranicznych skłócił odpowiedź na to, co nazywa on fantastycznymi twierdzeniami, lecz wszystkie kraje są zainteresowane w pewnym aspekcie tej sprawy. Nie mamy pretexts, by powien rząd informować drugi rząd, z którym był dotychczas w przyjaznych stosunkach, że zaarrestował on niedawno jego przedstawicieli dyplomatycznych pod zarzutem szpiegostwa. Nie dziwi nas, że Ambasador Brytyjski w Moskwie miał niezwłocznie rozmowę ze Stalinem i Mołotowem. Nie jest to sposób w jaki rządy normalnie załatwiają sprawy i mamy nadzieję, że nigdy tak nie będą ich załatwiali". /"W przeglądzie" często poświęcamy się na prasę katolicką, nie ze względu na jej duże nakłady, lecz z uwagi na to, że sfery katolickie odgrywają dużą rolę w dyplomacji brytyjskiej. Lord Halifax, ambasador w Stanach jest katolikiem. Drugi utalentowany dyplomata na kluczowej placówce w Madrycie Sir Samuel Hoare, ma przejść wkrótce na katolicy jak donosi "Daily Telegraph" 13.V./

Drugi tygodnik katolicki "Catholic Herald"/14.V./ w artykule wstępnym p. "Polska a Rosja" pisze, że Polacy troskliwie unikają jakiegokolwiek gustu w sprawach stosunków polsko-sowieckich, któryby pogorszył sytuację. I mimo "wyraźnie różniących się głosów, które docierają z Rosji", sam Stalin mówi o "silnej Polsce. Mimo, że spór polsko-rosyjski wyrasta z przeszłości i "bostronny obserwator może tylko uznać", że "pretensje polskie są dobrze umotywowane", należy spojrzeć w przyszłość i z tego punktu widzenia rozważyć całą sprawę konfliktu. Roszczenia rosyjskie do wschodnich ziem Polski i państw bałtyckich opierają się o przesłanki historyczne, etnograficzne, a częściowo gospodarcze i strategiczne. Pismo nie chce brać pod uwagę argumentów i "nieodpowiedzialnych sków niektórych z wyznawców Stalina w Rosji i poza Rosją". Argument historycznych granic odrzucić, gdyż w biegu dziejów granice ulegały stałym zmianom. Co do argumentu etnograficznego, pismo odrzuca go z uwagi, iż tak łatwo nim zonglować i tak łatwo w tym przesądzić, jak to wykazał Hitler. Element ten często służy jedynie jako pretekst dla prowadzenia polityki mocarstwowej. Zresztą autor uważa, że ziemie Europy Południowo-Wschodniej zamieszkałe są przez ludność chłopską, która "mimo nimalne poczucie abstrakcji, jak rasa, m.rodowość i ideologia". Te społeczeństwa chłopskie chcą jednego - żyć, mieć swą własność i mieć zapewniony ład prawny. Rządzący winni zapewnić im "szczęście prostego życia i prostej religii". Co do argumentów i przesłanek gospodarczych i strategicznych "Herald" uważa, iż są to kraje biedne i nie posiadające wartości obronnych, co odnosi się przede wszystkim do polskich ziem wschodnich. Rosja winna zabezpieczyć się przed ekspansją przez

nionych krajów Dalekiego Wschodu i być odciążona od niebezpieczeństwa agresji od Zachodu. Ani Polska ani federacja małych narodów Europy Środkowej nie zagrożą Rosji, przeciwnie silna Polska i pas państw Środkowo-Europejskich stanowi dla Rosji najlepszą gwarancję obrony przed Niemcami. Rosja, dążąca do anksji i wytorjów swych zachodnich sąsiadów lub pochłonięcia całych państw, sama sobie szkodzi, wywołując nienawiść u tych narodów i u innych narodów Europy. Stanie ona wtedy twarz w twarz naprzeciwko Niemiec, których, jak sam Stalin oświadczył, nie można zniszczyć. A on rozumie to lepiej od wszystkich alianckich mężów stanu.

W związku z artykułem, który ukazał się w tygodniku "Tribune" dnia 3 maja br. na temat stosunków polsko-sowieckich, tygodnik zamieszcza trzy listy do redakcji /14.V./ znanych publiczności polskich: Grabowskiego i Poznańskiego, oraz niejakiego H. Fielda. Grabowski dziękuje pismu za tak rzeczowy artykuł i dodaje, że federacja śródkowo-europejska bynajmniej nie będzie skierowana przeciw Rosji, przeciwnie, potrzebowałaby ona pomocy Rosji i współpracy z nią. Poznański podkreśla, że w federacji wezmą górę elementy demokratyczne, która będzie wystarczającą gwarancją, że federacja utrzyma najtwardsze przyjaźne stosunki z Rosją. Mała Ententa i Ententa Bałkańska nie sąły egzaminu. Niemcy wygrają, a ten naród przeciwko drugiemu. Należy dążyć do większej jedności. Drugim powodem konieczności tworzenia federacji jest to, że obok mocarstw każde małe państwo śródkowo-europejskie może być wystarczająco reprezentowane w Radzie Europy. Wobec tego przez reprezentanta większej całości, czyli federacji. P. Field jest zadowolony z art. "Tribune" i pisze, że Rząd Gen. Sikorskiego przyjął swój skład przedstawicieli socjalistów tylko dla celów propagandowych. Polska polityka wewnętrzna i zagraniczna była prowadzona zawsze przez małą grupę uprzedzonych osób, jak obszarnicy, urzędnicy i oficerowie "opaniłowani bezprzykładną megalomanią polityczną". P. Field uważa, że Polska znalazła się w tej wojnie na stronie demokratycznej przez nieporozumienie, gdyż brała ona "nieodpowiedzialny udział" w rozbiórce Czechosłowacji rok przed wojną. Winna ona po wojnie być odbudowana w granicach etnograficznych. Redakcja "Tribune" ripostuje te trzy listy, uważając, że nie ma danych wystarczających przekonywujących, by żywioły demokracji przeważały w państwach Europy Środkowej, a przeciwnie Rosji chodzi nie o słowo, lecz o wyraźne gwarancje bezpieczeństwa. I. Fieldowi radzi pismo raczej zwrócić więcej uwagi na sytuację bieżącą, niż rozwodzić się nad historią.

Tygodnik "Tablet" /15.V./ zwraca uwagę na wpływ stosunków polsko-rosyjskich na wybory Prezydenta w Stanach. Spokój i bezpieczeństwo brytyjskie barczą je do optymizmu, co do współpracy powojennej z Sowietami, inaczej jest w Stanach. Na pytanie ankiety, badającej opinię publiczną Stanów /Gallup Poll/ odpowiedzieli, że można wierzyć, że Rosja będzie współpracowała z nami po wojnie, mniej niż 50 % odpowiedziało twierdząco, 34 % odpowiedziało "nie", a 22 % nie potrafiło odpowiedzieć. Stany Michigan, Wisconsin, Connecticut, Massachusetts, New York zadecydują o przyszłorocznych wyborach na Prezydenta, a głosy katolickie odgrywają tam decydującą rolę.

Tygodnik "Spectator" /14.V./ pt. "Irowokacja w Moskwie" ubolewa, że w całym tygodniu stosunki polsko-rosyjskie nie uległy poprawie. "Wina tym razem całkowicie jest po stronie rosyjskiej". "Oświadczenie nieprovokowanym i złożone przez Wyszyńskiego....wydaje się być zupełnie oskarżeniem o to, że nie wysokim stopniu prowokacyjnym". Rząd Polski został oskarżony o to, że nie chciał pozwolić swej armii walczyć ramie przy ramieniu z Rosjanami i przetrwać do Francji. Oskarża się go o to, że wszyscy urzędnicy polscy zajmowali się szpiegostwem i popełnili zdradę. "Odpowiedź dana przez Hr. Raczyńskiego, polskiego Ministra Spraw Zagranicznych, jest w tych okolicznościach godną pochwały umiarkowaną". Przeniesienia armii polskiej z Rosji do Persji nastąpiło nie na życzenie Polaków, lecz wobec niemożności uzbrojenia jej w Rosji. Są powody, które ledź, że w owym czasie Rząd Sowiecki przez usta Mołotowa, wyraził zgodę na przeniesienie, ponieważ wojsko to mogło być wówczas potrzebne na Kaukazie. "Spectator" bardzo mocno podkreśla sprawę obywateli polskich w Rosji, rzekomo zbyt już wyraźne podejrzenia na władze sowieckie. "Podczas inwazji Polski w roku 1939 dokonanej przez Rosję, wielka liczba Polaków została przeniesiona do Rosji i o wielu z nich łącznie z rodzinami wielu żołnierzy i lotników polskich znajdujących się obecnie w W. Brytanii - nie ma dotychczas żadnej wiadomości".

Trudno uwierzyć, by Rosja tak doskonale znająca się na wszystkich dziedzinach wojskowości, była niezdolna do nawiązania łączności pomiędzy tamci nieszczęśliwymi uchodźcami, a ich krewnymi, znajdującymi się poza Rosją.

Drobne wiadomości o Polsce i Polakach.

Ożywienie akcji wojennej i politycznej, które znajduje swoje odbicie w prasie brytyjskiej, na nieco dalszy plan usuwa zajmowanie się warunkami życia i walki czynnej w krajach okupowanych. Jednak o Polsce sporo się pisze, mimo iż Francja wysuwa się na pierwsze miejsce, jako ewentualny teren inwazji Kontynentu.

Tygodni Ilustrowany "Picture Post"/15.V./ zamieszcza na dwóch stronnicach 7 ilustracji z książki napisanej przez pewnego oficera polskiego, wydanej światu przez Amerykański Urząd Informacji Wojennej. Do ilustracji dodany jest krótki ale "wymowny" artykuł. Ilustracje przedstawiają 1/ oficera niemieckiego przed którym stoi chłop polski z dziećmi, napis "każda krowa, kura i świnia zerejetsrowane", 2/ rodzinę siedzącą w raltach w nieopalanym pokoju, napis "90 procent było bez wystarczającego światła i ogrzewania" - w r. 1941 umarło na gruźlicę w Warszawie 9 tys. osób, wobec 5 tys. w r. 1938. W ciągu pierwszych 9 miesięcy w r. 1941 na tyfus umarło 5.502 osób, w porównaniu z 23 osobami w 1938 r. 3/ niemiecka orkiestra gra przy zniszczonym pomniku Szopena, 4/ Warszawa wymiera, na wózku leżą trupy zagłodzonych na śmierć ludzi. 5/ niemieckie żołnierze leżą zabity na ulicach Warszawy, obok dwaj Polacy z dymiącymi lufami rewolwerów - napis "Niemcy nie odważają się chłodzić pojedynczo po ulicach", 6/ Niemcy rozdzielają chleb ludności warszawskiej i filmują tę scenę, 7/ przy bramie domu leżą zwłoki chłopca z napisem na kartce "3,15" dwaj Niemcy z karabinami oddalają się od zwłok - napis "zwrócony rodzicom z małą kartką"... Tygodnik omawia prześladowania niemieckie w artykule pt. "Obrazy, o których Polacy zapomnieli". "Przypomnienie, że Polska ma tylko jednego wroga - Niemcy hitlerowskie". Po przypomnieniu wszystkich tortur i prześladowań, których ofiarą jest Naród Polski, artykuł nie nie mówiąc o Rosji konkluduje: "Historia Warszawy jest historią Polski, Norwegii i Francji, Czechosłowacji i t.d. Ta historia do brze znana każdemu Polakowi, winna być surowym ostrzeżeniem przeciwko przyjmowaniu posępnych ale mętnych fantazji wydrukowanych przez niemiecką maszynę propagandową, usiłującą siać niezgodę pomiędzy Aliantami". Nie należy się dziwić, że "Picture Post" zamieszcza tak porażające przestrogi pod adresem Polaków skoro w tym samym piśmie jak donosiliśmy parę miesięcy temu, p. Kleczkowski zamieścił artykuł o życiu Polaków, wywakuowanych z Rosji, z którego właściwie wynikało, że w gruncie rzeczy byli to "ucickinierzy" z Polski, którzy sami do Rosji "zawędrowali". Skandaliczne fotografie przedstawiały rozmiane i kwitnące zdrowiem twarze mężczyzn, kobiet i dzieci, jak gdyby w Rosji nie nie przeszli. Wtedy "Picture Post" operował p. Kleczkowskiem, teraz innym bezimiennym oficerem polskim, który napewno chciał przedstawić Amerykanom terror niemieckie w Polsce, nie zaś usprawiedliwić Sowiety przed zarzutami prześladowania ludności polskiej.

"Catholic Herald"/14.V./ który w sprawie polsko-rosyjskiej zajmuje stanowisko wyraźnie pro-polskie, drukuje notatkę kłamliwą od początku do końca. Wychwala on obchodzenie się "katolickich i chrześcijańskich" Hiszpanów z Polakami i innymi internowanymi w obozie koncentracyjnym Miranda del Ebro. Nieprawda, że Hiszpanie wydawali uchodźców z Francji w ręce Niemców. Nieprawda, że żywność do internowanych, była taka sama jak dawano się żołnierzom niemieckim, a że Polacy mogli tam rozbudować "życie uniwersyteckie", jak pisze organ katolicki - jest to zasługą Polaków, lecz nie katolików-Hiszpanów, o których obozie koncentracyjnym taką oto opinię wydaje informator "Heralda", austriacki Żyd, który był tam internowany. "Miranda del Ebro winna być wspominana, jako pocieszająca obietnica lepszej i bardziej humanitarnej przyszłości świata". Przykłady wzięte z "Picture Post" i z "Catholic Herald" świadczą wymownie, do jakiego stopnia oberacji lub naiwności jest zdolna prasa brytyjska. W obozie w Mirandzie głodowano, bito i zabijano ludzi.

"Daily Herald"/16.V./ w artykule Swaffera pt. "Historia Szmula Zygielbojma" opisuje tragiczne usiłowania wybitnego przywódcy socjalizmu żydowskiego w Polsce zwrócenia uwagi świata na los Żydów w Polsce i konieczność zaradzenia eksterminacji.

zowaniu nabożeństwa za zamordowanych w Oświęcimiu.

Gestapo otoczyło budynek i dokonało licznych aresztowań. "Reynolds News" /16.V/ pisze, że płk. SS Bruno Schultz szef więzienia niemieckiego w Polsce i bliski współpracownik Kruegera został zastrzelony w centrum Warszawy, gdy wracał w nocy z przyjęcia, wydanego przez Franka w Pałacu Brühla. Patrioci polscy, którzy go zastrzelili, zbiegli.

Pod dziwnym tytułem ukazały się w prasie brytyjskiej notatki o zamordowaniu w Warszawie Kurta Hoffmana i i dyrektora tramwajów warszawskich, którego nazwiska nie podano. "Daily Herald" /17.V./ podaje tę wiadomość pt. "Polacy zabijają dwóch quislingów" i pisze, że Hoffman był dyrektorem warszawskiego urzędu pracy, zaś zastrzelony dyrektor tramwajów pomagał Niemcom dokonywać wśród pracowników tramwajów warszawskich aresztowań. Zostali oni zabici na mocy wyroku Kierownictwa Walki Cywilnej.

"Daily Mirror" pisze, że "patrioci zabili dwóch urzędników polskich". "Zgładzono jeszcze dwóch quislingów polskich". "Polacy stracili jeszcze dwóch quislingów" - pisze "Daily Worker" /17.V./, a wszystkie trzy pisma powołują się na informacje radia moskiewskiego, które widać chce wmówić w opinię światową że Polacy jednak mają "quislingów".

"Daily Worker" /15.V/ podaje w korespondencji z Moskwy obszerny opis ucieczki dwóch dziewcząt rosyjskich z Trus Wschodnich do Rosji przez Polskę. "Nie mają one sków, by wyrazić wdzięczność chłopom i mieszkańcom miast polskich", którzy pomagali im w drodze do Rosji.

"Daily Mirror" /15.V/ poświęca długi artykuł roli kobiet w krajach okupowanych w wydawaniu, a zwłaszcza w kolportażu prasy tajnej. Niektóre kobiety w Polsce i Norwegii owijają pisma w niewinne opakowanie i posyłają je pocztą, inne pracują jako stenografistki przy odbiorze audycji BBC.

Korespondent "Daily Skotch" /15.V/ pisze o swym spotkaniu i rozmowie z Min. Kwapińskim, który świeżo wrócił ze Stockholmu, dokąd udał się na zaproszenie Szwedzkiej Partii Socjalistycznej.

Rozmawiał on z Premierem Szwecji i z innymi członkami Rządu Szwecji - powiedział Min. Kwapiński - odczuwa głęboką sympatię dla sprzymierzonych narodów, a specjalnie interesuje się losem Polski. Pan Kwapiński odwiedził internowaną w Szwecji załogę polskiej łodzi podwodnej i podzielił się z nią świeżymi wiadomościami o walce podziemnej w Polsce.

Członek Parlamentu Pani Rathbone - jak donosi "News Chronicle" /13.V/ zorganizowała zebranie Komitetu dla Ratowania ofiar Hitlerowskiego Terroru. Złożyła ona sprawozdanie o sytuacji Żydostwa w Polsce i o likwidacji pięciu gett w miastach polskich. W getto warszawskim Niemcy musieli zużyć - na skutek oporu stawianego przez mieszkańców - 1-kkich czołgów i karabinów maszynowych. Ghetto wileńskie też zostało zureknie zlikwidowane. Potrzeba nowego Nansen, by rozwiązać zagadnienie ratowania Żydów. Żółci nie jest zapężno - powiedział p. Rathbone.

"Sunday Times" /16.V/ przynosi wiadomość o wydaniu w Polsce przez prasę tajną "dodatków specjalnych" poświęconych zwycięstwu w Tunisie. W entuzjastycznych artykułach pisze się o czynach armii amerykańskiej i brytyjskiej. W wielu miejscach w Warszawie ukazały się napisy: "Niech żyje Churchill" "Niech żyje Roosevelt".

Tygodnik "Tome and Tide" /15.V/ pisze o oporze stawianym najeźdźcy przez Polaków. Zwycięstwo w Afryce wywarło wielki wpływ na nastroje w krajach okupowanych. Quislingowie zmuszeni zostali do przedsięwzięcia środków ostrożności, patrioci zaś podnieśli się na duchu. Zaczyna obawa, by zbyt optywizm nie doprowadził do przedwczesnych powstań masowych przeciw Niemcom, zanim nie zostanie otwarty w Europie drugi front. "Polacy wykazują niezwykłą pomyślność i dyscyplinę w koncentrowaniu swych ataków na wybitne osobistości niemieckie, unikają oni wszelkiej powszechnej akcji, która mogłaby doprowadzić do niepowetowanych strat ich tajnych a zorganizowanych sił". "Stracenie przez patriotów polskich Wilhelma Kruegera oficera SS, który był niemieckim sekretarzem stanu dla spraw bezpieczeństwa w Polsce, było tego rodzaju atakiem. Został on skazany na śmierć przez tajny trybunał polski i stracony przez Polaków w niemieckich

mundurach". Na śmierć skazali Polacy Rupprechta, Weiskampela i Gelda, który wydał rozkaz wieszania chłopów polskich, którzy odmówili dostarczania kartofli. Prześladowanie Żydów w Polsce przez Niemców doprowadziło do polepszenia się stosunków polsko-żydowskich i położenie kres polskiemu antysemityzmowi / w Polsce - dodaje Pismo / Żydzi bronili się bohatercko w ghetto warszawskim, zadając Niemcom ciężkie straty. Niemcy zmuszeni byli niszczyć ghetto ulicą po ulicy.

Tunizja-Włochy - Nowa faza wojny.

Prasa w tygodniu sprawozdawczym zareklamowała kolumny wiadomościami o kapitulacji armii "osi" w Tunizji, o rozmowach Churchilla z Rooseveltem o kryzysie we Włoszech i o ciężkim bombardowaniu Rzymu oraz zniszczeniu zapór wodnych w Nadrenii. Wszystkie inne zagadnienia zostały ośmieszone na dalszy plan i pisanie się o nich w paru słowach.

Zdobycie Tunisu jest dla Brytyjczyków czymś znacznie większym niż dawka optymizmu. "News Chronicle" /14.V/ w artykule wstępnym pisze: że upadek Tunisu należy tłumaczyć "całkowitym załamaniem moralnym" armii niemieckiej i włoskiej. Pewno, że alianci w Afryce dobrze zaplanowali i przeprowadzili kampanię, ale nie byłoby tak przyspieszającego zwycięstwa, gdyby nie przyjaciel nie został demoralizowany. Jeśli sławny Africa-korpus nie chce już więcej walczyć, jest to "oszałamiającym ciosem dla poddanych Hitlera". "Legenda niezwyciężalności Niemiec" i tak już zachwiana przez zwycięstwa rosyjskie "jest nieodwrotnie rozwiana". "Nie należy oczywiście lekceważyć pewnego czynnika, który przyczynił się do "miękczenia" /softening/ morale wroga, a którym jest absolutna przewaga lotnicza Sprzymierzonych - kończy "News Chronicle". Cała prasa podkreśla w opisach i ocenach ostatniej fazy kampanii tunetańskiej nie tyle bohaterstwo żołnierza brytyjskiego, amerykańskiego i francuskiego - co demoralizację armii "osi". "Radosne poddawanie się" do niewoli, marsz jeńców przy dźwiękach orkiestry niemieckiej, niedbanie o zniszczenie uzbrojenia, sprzętu i składów amunicji - oto co podnoszą korespondenci wojenni w swych opisach kapitulacji, a redaktorzy polityczni wyciągają z tego wnioski, że niedaleki jest moment, gdy w ten sam sposób będą kapitulowały oddziały niemieckie, broniące "twierdzy europejskiej". Z łamów prasy nie schodzi określenie "softening" - "miękczenie" morale wojska i ludności cywilnej przez intensywne bombardowanie. "Daily Mail" /14.V/ w depeszy sławnego korespondenta Ward Price'a nazywa kłamstwem ostatni meldunek gen. von Arnima, nadany przez radio Hitlerowi - tuż przed poddaniem się. Brzmiał on "Melduję, że rozkaz bronięcia Tunisu do ostatniego naboju - został wykonany". Tylko w jednym składzie amunicyjnym znaleziono 12.000 tonn amunicji. Oficerowie niemieccy demoralizowali żołnierzy, mówiąc im, że mają przeciwnie sobie milionową armię aliancką. Trudno znaleźć w ramach niniejszego przeglądu wszystkich głosów prasy, świadczących o zupełnej demoralizacji Niemców w Tunizji. Gen. Arnim na krótko przed kapitulacją w rozkazie swym do żołnierzy zagroził represjami w stosunku do tych, którzy będą "zbyt chętnie" poddawali się do niewoli. Groził on represjami w stosunku do ich rodzin. Nic nie pomogło. Podkreślił on, że Brytyjczycy źle traktują jeńców. Gdy Arnim przybył do Wielkiej Brytanii cała prasa zamieszcza jego fotografie i informuje, że jako jeńcowi przysługuje mu uposażenie £2.000 rocznie. Połaje się wspierać jękospis posiłków jeńców-generałów.

"Daily Express" /18.V/ pisze "Arnim, który powiedział, że źle obchodzimy się z jeńcami, jest oficjalnie powitany przez generałów". Miły domek - willa wojska z ogrodem i pływalnią - oto obóz jeniecki dla generałów. Odnosi się wrażenie, że akcja prasy zmierza ku temu, by przez radio i prasę krajów neutralnych, dostępną zwłaszcza dla generalicji niemieckiej i wyższych oficerów - rozwiać ich obawy, że będą potraktowani jak jeńcy inaczej, niż nakazuje konwencja międzynarodowa o jeńcach. Jest to jedno z ruszeń w kierunku "miękczenia" morale oficerstwa niemieckiego. Oczywiście, raczej na użytek propagandy zewnętrznej prasa podkreśla wszelkie nieporozumienia pomiędzy dowódcą wojsk włoskich, marsz. Messe, a gen. Arnimem, pomiędzy żołnierzami niemieckimi a włoskimi, przyczym wyraźnie zajmuje "protekcyjne" stanowisko wobec Włochów. Messe zgodził się na kapitulację swego sztabu pod warunkiem, że odda się w ręce dowództwa 8-mej Armii. Messe będzie...

...coi walczyli lepiej niż N
...ty niewątpliwie jednej s
...do drugiego pokoleju
...które czają
...kolumny. 7

w ręce dowództwa 8-mej Armii. Messo będzie internowany oddzielnie od Arnima. Włosi walczą lepiej niż Niemcy - podkreślają niektóre pisma - a wszystko to służy niewątpliwie jednej sprawie, poróżnić Włochów z Niemcami i skłonić Włochy do odrębnego pokoju. Zmierzają ku temu różne inne wiadomości, prawdziwe i zmyślane, które czasami w piśmie poważnych ukazują się pod nagłówkami przez szerokie kolumny. Tak "Daily Mail" /17.V/ daje nagłówek "Hitler wycofuje się z Włoch. Urzędnicy Gestapo wracają do domu. Wojsko/niemieckie/ ma też wrócić do Rzeszy. Algier donosi o obdykacji".

"Sunday Dispatch" /16.V/ w depeszy korespondenta nowojorskiego Don Iddona, pisze że, "Ameryka wierzy, iż Włochom zaoferuje się odrębny pokój". Opinia amerykańska sądzi, iż postawione włoskom ultimatum, by złożyli broń i przyjęli warunki pokoju, a będzie to pierwszym skutkiem rozmów Churchilla z Rooseveltem. Sprzymierzeni - należy logicznie przypuszczać - zaliczają partnera włoskiego "osi" do nieco innej kategorii niż Niemców i Japończyków. Korespondent przypomina słowa Churchilla z końca 1940 r., że naród włoski nigdy nie był wrogim uczuć w stosunku do Anglo-sasów i tylko jeden człowiek - Mussolini - pchnął 40 milj. Włochów do wojny. Główny Prokurator Stanów, Biddle zaliczył obywateli włoskich w Ameryce do kategorii "cudzoziemców" /aliens/ podczas, gdy Niemcy zostali zaliczeni do kategorii "wrogich cudzoziemców" /enemies aliens/. Alianci nie odstąpią dla Włochów od uchwały, powziętej na konferencji w Casablanca w sprawie "kapitulacji bez warunków", lecz jeśli Włochy zaprzestaną walki, napewno nie będą traktowani w ten sam sposób jak Niemcy. Podobno Churchill i Roosevelt są skłonni wystosować do narodu włoskiego propozycje pokojowe, których warunki byłyby następujące: zaprzacenie ośzkodowań Grecji, Jugosławii, Albanii, Francji i Hiszpanii. Ukaranie przywódców faszystowskich. Zamiarom Sprzymierzonych nie jest podobój Italii, lecz uwolnienie jej od reżimu faszystowskiego. Oczywiście może nastąpić pewna rewizja granic Włoch.

"Daily Herald" /18.V/ powstaje przeciwko tym spekulacjom umysłowym niektórych kół alianckich, sympatyzujących nie tylko z Włochami, ale i z włoskim faszyzmem i uważa, że są to tylko "próżne życzenia". Włochy należy traktować jako takiego samego napastnika, jakim są Niemcy. Oni okupowali Abisynię, anektowali Albanię, zadali zradziecki cios nożem w plecy Francji, zaatakowali Grecję i Jugosławię oraz Egipt i posiadłości brytyjskie w Afryce.

Natomiast późniejsze pismo, bo porożniowy "Evening Standard" /19.V/ pisze o mediacjach pokojowych, przedsięwziętych przez Watykan, przy czym propozycja watykańska miałaby na celu następujące rozwiązanie: Komisja Zjednoczonych Narodów, z siedzibą w Rzymie zastąpiłaby czasowo rząd włoski i we współpracy z prefektami regionalnymi ułożyłaby 10-letni plan zmian politycznych, które należy wprowadzić w tym kraju. W okresie tym administracja cywilna stopniowo zostałaby przekazana z powrotem w ręce narodu włoskiego. Partia faszystowska miałaby zostać niezwłocznie rozwiązana. Wzajemnie za współpracę nad likwidacją reżimu, naród włoski otrzymałby pewne koncesje w b. Imperium Włoskim a szczególnie w Cyrenajce i w Tripolitanii, które zostałyby zneutralizowane przez udzielenie praw eksterytorialnych wszyść kim rządowi, jak to uczynił ongiś Egipt.

Prócz ulotek wzywających Włochów do kapitulacji, prócz ciężkich bombardowań, czynniki rządowe brytyjskie codziennie grożą Włochom przez składanie oświadczeń. Podsekretarz stanu do spraw lotnictwa kpt. Balfour, odpowiedział /19.V/ w Parlamencie, że nieprawdą jest, by istniała jakakolwiek tajna umowa co do nie bombardowania Rzymu. /Prasa południowa 19.V/.

"Star" /20.V/ donosi o przemówieniu Edena na zebraniu Partii Konserwatystów, gdzie miał on powiedzieć, że nie ma czasu na dyskusje, czy lepsze jest bombardowanie dzienne czy nocne. Sprzymierzeni postanowili bombardować Rzeszę w dzień i w noc, aż do czasu zakończenia wojny. To samo obiecał Włochom.

Widocznie dla wyraźniejszego podkreślenia, że z Niemcami nie może być żadnego kompromisu, jakkolwiek można doprowadzić do swego rodzaju kompromisu w stosunkach Sprzymierzonych do Włoch, grono konserwatystów, członków Izby Gmin i Izby Lordów, pod przewodnictwem Sir Wardlaw-Milne, zrzeszone w organizacji Post-War Policy Group, wydało memoriał, w którym określa, jak należy po wojnie potraktować Rzeszę.

Należy powołać do życia Międzyparlamentową Radę Kontroli Niemiec, która by miała za zadanie, likwidację przemysłu lotniczego Rzeszy i obniżanie jej potencjału militarnego, aresztowanie i oddanie pod sąd zbrodniarzy wojennych. Zbrodniarze ci winni być sądzeni przez sądy wojenne państw, których obywatelami padli ich ofiarami. Rada ma przedsięwziąć kroki, by zbrodniarze wojenni nie ukryli się w krajach neutralnych. Ma ona przeciwstawić się powstaniu w Niemczech organizacji paramilitarnych lub szpiegowskich, które zmierzałyby do odrodzenia życia wojskowego Rzeszy. W ciągu sześciu miesięcy po zawieszeniu brońni ma być dokonana zupełna demobilizacja armii niemieckiej. Plan przewiduje okupację Niemiec przez Armię Aliantów i Alianckie Lotnictwo na okres, jaki okaże się koniecznym. Prusy Wschodnie jako geograficznie i historycznie odrębna całość w stosunku do reszty Niemiec, nie mogą należeć ani do Prus ani do Niemiec. Nadrenia łącznie z Westfalią Nadrenską winna zostać odrębnym państwem niemieckim. Alianci muszą objąć kontrolę nad radiem niemieckim, propagandą, proudukcją wydawniczą. Mają oni ukazać programy dla uniwersytetów i innych szkół niemieckich /"Sunday Times" 13.V/.

Według "Observer" /16.V/ dokument ten został podpisany przez 36 członków Partii Konserwatywnej, którzy reprezentują wszystkie oddziały tej partii. Pismo dodaje, że dokument ten "przechodzi do porządku dziennego nad zasadami ogłoszonymi przez Stalina".

Po czas gdy prasa lewicowa publikuje w całości ten memoriał, prasa lewicowa atakuje go. "Daily Worker" /17.V/ zaznacza, że został on podpisany przez największych reakcjonistów Partii Konserwatywnej. Liberalna "News Chronicle" /18.V/ podkreśla, że memoriał ten jest owocem sumiennych studiów i uważa, że zamiary Rządu Brytyjskiego pokrywają się z pewnymi tylko punktami oświadczenia, lecz pomysł podziału "nowoczesnych Niemiec" na małe państwa jest chybionym. "Oderwanie Prus Wschodnich znajduje może bardziej powszechne poparcie. Będzie ono prawie na pewno podobne do naszego przyjaźniom, Polakom", - pisze patalogiczny polakożerca /jak go niedawno nazwano, jest to pismo/ - R. Cummings. Należy dodać, że lewica brytyjska w swych planach pobudzenia socjalizmu w Europie stawia bardzo mocno na Niemcy, uważane za Ojczyznę socjalizmu, wierzy ona od blisko czterech lat w rewolucję wewnętrzną w Niemczech, i doradza unikanie dramatycznych środków w stosunku do Niemiec po wojnie. Uważa ona, że nie Niemcy jako naród są winni wojnie, lecz tylko naródowi z socjalizmem i przwódcy.

Zniszczenie przez bombowce typu Lancaster dwóch potężnych zapór wodnych Eder i Mohne w Nadrenii odbiło się głośnym echem w całej prasie brytyjskiej, która poświęca całe kolumny opisom zniszczeń, złąceniom z powietrzem, skutków powodzi, która niszczy zakłady wodno-energetyczne, fabryki, mosty, wiadukty, tunele, wsie i miasta, oraz zasiewy, paraliżując na długi okres widzenia ogólnej przemysłu danego okręgu. Jak ważny jest to wyczyn z punktu widzenia ogólnej strategii i taktyki "zmiękczenia" obronności Rzeszy /"softening" / zapomocą bombardowania świadczą o tym podziękowanie Gabinetu Brytyjskiego przesłane na ręce młodego dowódcy Skrzydła, Gibsona, który z powodzeniem przeprowadził nalot na te zapory. Wydało się, choć prasa wyraźnie o tym nie pisze, że operacja ta została doskonale zsynchronizowana z torowizowaniem Włoch przez Sprzymierzonych, tak jak jest nim niewątpliwie nalot na Givita Vecchia, znajdująca się zaledwie w odległości kilkunastu kilometrów od Rzymu. Świadczą o tym artykuł, który ukazał się w "Evening Standard" 19.V/pisze mjr. Olivera Steward pt. "Bombardowanie zapór Włoch prawie całkowicie zależny jest od energii elektrycznej, wytwarzanej w zakładach wodnych w pobliżu Savony i Turynu, zastosowanie we Włoszech operacji, które okazały się tak skutecznymi w Nadrenii, wstrzymałoby nie tylko ruch kolejowy, ale i większą część przemysłu Włoch. Około 300 zakładów wodnych, z czego 80 wielkich w państwach "osi" znajduje się w zasięgu bombowców Sprzymierzonych.

W piśmiach brytyjskich całe kolumny poświęcone są obecnie sprawie Włoch. Jakgdyby dla zaznaczenia, że Włochy czeka go podobnie się lepsze traktowanie niż Niemcy, pisze się, że oficerowie włoscy w niewoli brytyjskiej otrzymują lepsze wyposażenie niż oficerowie niemieccy /"Star" 20.V/. Przypomina się treści ulotek rzucanych na Włochy, w których wzywa się ich do wypędzenia z kraju.

Niemców i złożenia broni, grożąc banlistosnym i ciężkim bombardowaniem miast przemysłowych/"Daily Express" 20.V/. Najciekawsze, że Włosi podają przez radio treść tych ulotek.

Nie jest rzeczą nieprawdopodobną, iż może dojść do uzgodnienia pomiędzy aliantami, a Rosją co do zaofiarowania przez ostatnią jej baz lotniczych i morskich w Syberii, w celu atakowania Japonii. Prasa zamieszcza informacje, wg których Japonia grozi Rosji "wojną błyskawiczną", jeśli odważyłaby się ona na pogwałcenie paktu neutralności/"Daily Mirror" 19.V/. Korespondent "Daily Herald" 20.V/ zauważa, że prasa niemiecka i włoska, tydzień lub dwa tygodnie temu była raczej sztywna w stosunku do Japonii, ponieważ nie uczyniła ona nic, by do pomocy swym partnerom "osi" podczas "ciemnych dni" Stalingradu i Afryki Północnej. Teraz prasa ta zmienia ton i jest "wylewna" w stosunku do "wielkiego alianta Japonii", która zdaniem Goebelsa - nie omieszką wykonać dywersji. "Herald" uważa, że chodzi tu o zaatakowanie Syberii.

Mowa Churchilla.

Mowa Premiera Churchilla, wygłoszona w dniu 19.V. przed Kongresem Amerykańskim, drukowana jest w całości przez całą prasę brytyjską z wyjątkiem pism, które ze względu na mały format nie mogły wydrukować in extenso 50-minutowego przemówienia. Komentarze tej mowy nie są specjalnie ciekawe, są one raczej sztywnym i podkreśleniem pewnych ustępów i zdań. "Daily Herald" zaopatruje tekst mowy tytułem: "Otworzy się więcej frontów... Tunis nie spowodował zwłoki. Musimy szybko zakończyć wojnę". W artykule wstępnym pismo podkreśla, iż niedość jest mieć większy potencjał wojenny od państw "osi", trzeba zjednoczyć wysiłki Narodów Sprzymierzonych. Mowa dowiodła, że jest to intencją Premiera. Pismo ciśnie się, że nareszcie może dojść do spotkania i rozmów pomiędzy Churchillem, Rooseveltem, Stalinem i Czang-Kaj-Szekiem i że Churchill obiecał iż już w r. 1943 Rosja zostanie odciążona przez demokracje zachodnie w jej wysiłku wojennym. "Herald" wzywa Rząd, by żołnierzom armii brytyjskiej dostarczył jeszcze lepszy sprzęt, niż ten, który był użyty w Tunisie. "Daily Sketch" zaopatruje tekst mowy Churchilla w tytuł: "Bezustanna i wzrastająca na siłę ofensywa powietrzna skończy państwa "Osi", podkreślając w artykule wstępnym trzeźwość w ocenie sytuacji i ugruntowany optymizm Churchilla. Pismo podkreśla również słowa Premiera, który powiedział, że im dłużej będzie trwała wojna, tym trudniej będzie rozwiązać skomplikowane i trudne zagadnienie pokoju. "News Chronicle" podnosi zagadnienie niewspółmierności wysiłku aliantów w Afryce z wysiłkiem Rosji na froncie Wschodnim. W Afryce zniszczono 15 dywizji, podczas gdy na Wschodzie Rosjanie trzymają napór 300 dywizji niemieckich. Tekst Mowy Premiera ukazuje się w tym piśmie pt. "Wkrótce zada się wielki cios - Miasta i ośrodki Japonii obrócone zostaną w popioły". "Całe Włochy będą gwałtownie bombardowane z powietrza". "Daily Express" 20.V/ podkreśla, że Niemcy omylili się co do "słabości demokracji". Mowa Churchilla, w której przyrzekł on Ameryce najdalej idącą pomoc brytyjską w wojnie przeciwko Japonii, cementuje przyjaźń amerykańsko-brytyjską. Nigdy tak nie nikt, nawet sami Rosjanie nie podkreślali długu aliantów wobec Rosji, jak to uczynił Churchill. Cała prasa bez żadnych zastrzeżeń chwali przemówienie Churchilla, uznając je za historyczny przegląd sytuacji wojennej na zakręcie wojny. Nie usiłuje jednak - ze względów zrozumiałych - czytać między wierszami przemówienia, wskazać co do akcji wojennej, która będzie wynikiem obrachunków waszyngtońskich.

